

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA POCZT I TELEGRAFÓW

Rok XX

Warszawa, dnia 8 lutego 1938 r.

Nr 3.

T R E Ś Ć :

USTAWY I ROZPORZĄDZENIA:

		Str.
Poz. 6	Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 17 grudnia 1937 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie utworzenia bezzwrotnych stypendiów dla studentów szkół wyższych	33
7	Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 27 stycznia 1938 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie dodatków służbowych pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”	35
8	Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 31 stycznia 1938 r. o zmianie rozporządzenia Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 15 stycznia 1934 r. w sprawie opłat za mieszkania zajmowane przez pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”, w budynkach państwowych, użytkowanych przez przedsiębiorstwo państwowe „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”, oraz w budynkach prywatnych wynajętych lub administrowanych przez to przedsiębiorstwo	39

ZARZĄDZENIA:

9	Zarządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 31 stycznia 1938 r., w sprawie zaliczek na wynagrodzenie pracowników kontraktowych państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”	40
10	Dodatki służbowe pracowników kontraktowych państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”	40

USTAWY I ROZPORZĄDZENIA

6.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 17 grudnia 1937 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie utworzenia bezzwrotnych stypendiów dla studentów szkół wyższych.

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 18 marca 1933 r. o państwowych stypendiach oraz innych formach pomocy dla młodzieży szkół wyższych (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 207) zarządzam co następuje:

§ 1. Ustanawia się bezzwrotne stypendia dla studentów szkół wyższych, wymienionych w § 5, obywateli polskich lub Wolnego Miasta Gdańska, którzy po ukończeniu studiów będą zobowiązani do służby pocztowo-telekomunikacyjnej.

§ 2. Odpowiednie sumy na wypłatę stypendiów będą wstawione do preliminarza budżetowego na każdy rok.

§ 3. (1) Liczbę stypendiów na każdy rok budżetowy określa Minister Poczty i Telegrafów i zawiadamia o tym Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego. Terminy i sposób składania podań będą podane do wiadomości studentów ogłoszeniami rektorów.

(2) Wysokość stypendiów wynosi dla studentów politechnik przed egzaminem półdyplomowym, dla studentów uniwersytetów i wyższych szkół handlowych — 120 zł miesięcznie, zaś dla studentów politechnik po egzaminie półdyplomowym 150 zł miesięcznie. Stypendia wypłacane będą przez cały rok kalendarzowy — co miesiąc z góry.

§ 4. Stypendia przyznaje Minister Poczty i Telegrafów w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego po wysłuchaniu opinii właściwej szkoły.

§ 5. O przyznanie stypendium mogą się ubiegać, począwszy od drugiego roku studiów, studenci politechnik studiujący na wydziałach: elektrycznych — oddział telekomunikacji, mechanicznych oraz inżynierii lądowej i architektury, studenci uniwersytetów studiujący na wydziałach prawnych oraz studenci wyższych szkół handlowych.

§ 6. (1) Stypendia będą przyznawane studentom politechnik nie mającym egzaminu półdyplomowego na okres w zasadzie nie dłuższy niż 4 lata, mającym egzamin półdyplomowy oraz studentom innych szkół na okres w zasadzie nie dłuższy niż 3 lata studiów.

(2) Minister Poczty i Telegrafów może każdorazowo przedłużyć okres pobierania stypendium.

§ 7. Stypendysta obowiązany jest pilnie oddawać się nauce i czynić dobre postępy oraz sprawować się nienagannie.

§ 8. Stypendysta w okresie pobierania stypendium nie może podejmować się jakiegokolwiek pracy o charakterze zarobkowym ani też pobierać innego stypendium.

§ 9. (1) W okresie korzystania ze stypendium, stypendysta obowiązany jest do odbycia praktyki wakacyjnej w jednostkach organizacyjnych państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”. Okres odbywania praktyki wakacyjnej w poszczególnych latach nie może być krótszy od 2 miesięcy i dłuższy od 3 miesięcy.

(2) Minister Poczty i Telegrafów może każdorazowo zezwolić stypendystę na odbywanie praktyki wakacyjnej w innych instytucjach, o ile tego wymaga rodzaj studiów.

§ 10. (1) Stypendysta obowiązany jest nie później niż w ciągu 3 miesięcy od daty ukończenia studiów zgłosić się bez wezwania do Ministerstwa Poczty i Telegrafów, lub do Dyrekcji Okręgu Poczty i Telegrafów, w miejscu ukończenia szkoły celem objęcia służby.

(2) Po objęciu służby, stypendysta obowiązany jest do pozostawania w niej przez okres czasu, co najmniej dwukrotnie dłuższy od okresu czasu pobierania stypendium (licząc 2 lata służby za jeden rok szkolny), nie krócej jednak niż przez 3 lata.

(3) Stypendysta przyjęty do służby traktowany jest na równi z innymi pracownikami, wstępującymi do służby pocztowo - telekomunikacyjnej, którzy ukończyli szkoły wyższe.

§ 11. W wyjątkowych przypadkach Minister Poczty i Telegrafów może zwolnić stypendystę w całości lub częściowo od obowiązku odbywania praktyki oraz częściowo od odbycia służby po ukończeniu studiów.

§ 12. Studenci, ubiegający się o stypendium, składają podania do Ministerstwa Poczty i Telegrafów za pośrednictwem władz swej szkoły załączając:

- a) dokumenty, z których wynika posiadanie obywatelstwa polskiego lub W. M. Gdańska,
- b) zaświadczenie lekarza urzędowego lub opieki zdrowotnej szkoły o stanie zdrowia,
- c) zaświadczenie władz administracji ogólnej o stanie zamożności rodziców lub opiekunów,
- d) zaświadczenie o postępach w nauce,
- e) oświadczenie, że nie pobiera innego stypendium oraz nie trudni się pracą zarobkową, albo iż zaprzestanie pobierania innego stypendium i zarabkowania z chwilą uzyskania stypendium,
- f) w razie niepełnoletności kandydata — oświadczenie rodziców lub opiekunów o przyjęciu materialnej odpowiedzialności za kandydata z tytułu udzielonego stypendium.

§ 13. Stypendia będą przyznawane zasadniczo z początkiem roku akademickiego na okres jednego roku. Na początku każdego roku akademickiego rektorzy szkół przesyłają Ministrowi Poczty i Telegrafów sprawozdania stypendystów z przebiegu studiów wraz z wnioskiem co do dalszego przyznania stypendium.

§ 14. O przyznaniu stypendiów zawiadamiają studentów rektorzy.

§ 15. W przypadkach niezastosowania się do przepisów §§ 7, 8 i 9 ust. 1 stypendysta traci prawo do pobierania stypendium z końcem miesiąca, w którym stwierdzono uchybienie tym przepisom, przy czym co do zaniedbywania się w naukach miarodajna jest data odpowiedniego wniosku rektoratu szkoły.

§ 16. (1) W razie niezastosowania się stypendysty do przepisów §§ 7, 8, 9 ust. 1, § 10 ust. 1 i 2 oraz nieobjęcia po ukończeniu studiów wskazanego mu stanowiska lub utraty prawa do zajmowania urzędów państwowych przed ukończeniem służby, stypendysta obowiązany jest najdalej w ciągu pół roku zwrócić wszelkie kwoty pobrane tytułem stypendium wraz z odsetkami, o ile nie zostały umorzone przez odbytą służbę.

(2) Półroczny termin zaczyna biec od daty:

- a) utraty stypendium,
- b) z początkiem miesiąca następującego po stwierdzeniu przez Ministerstwo Poczty i Telegrafów niezgłoszenia się do służby,
- c) utraty prawa zajmowania urzędów państwowych lub rezygnacji ze stanowiska,
- d) niedotrzymania terminu przewidzianego w § 10 ust. 2.

§ 17. W przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie Minister Poczty i Telegrafów może zwolnić od obowiązku zwrotu

stypendium w całości lub w części albo wyrazić zgodę na rozłożenie spłaty na dłuższy okres.

§ 18. Osobna instrukcja określi tryb postępowania w sprawach dotyczących przyznawania i wypłaty stypendiów, ewidencji stypendystów, kontroli wypłacanych stypendiów oraz terminów i zasad odbywania praktyk wakacyjnych.

§ 19. Obowiązek odbywania służby po ukończeniu studiów ustaje, gdy stypendysta zwróci całe otrzymane stypendium lub tę jego część, która nie została umorzona odbytą już służbą. Do umorzenia stypendium zaliczają się co najmniej półroczne okresy służby.

§ 20. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1938 r. Jednocześnie uchyla się dotychczasowe przepisy wydane w sprawach unormowanych niniejszym rozporządzeniem.

Minister Poczty i Telegrafów:

(—) E. Kaliński.

7.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA POCZTY I TELEGRAFÓW

z dnia 27 stycznia 1938 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie dodatków służbowych pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”.

Na podstawie § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1934 r. o uposażeniu pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 26) zarządzam co następuje:

§ 1.

Pracownikom państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” przysługują dodatki, wymienione w następnych paragrafach:

§ 2.

Dodatek za nocną służbę.

(1) Pracownicy państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” otrzymują za pełnienie służby w porze nocnej, a mia-

nowicie między godz. 22 a 6, dodatek za każdą godzinę służby, przypadającej w tych godzinach, przy czym czasu do 30 minut włącznie nie uwzględnia się, zaś czas ponad 30 minut liczy się za całą godzinę.

(2) Dodatek za jedną godzinę służby nocnej wynosi:

- a) dla pracowników umysłowych — 17 gr
- b) dla pracowników w służbie niższej — 15 gr.

(3) Dodatek za służbę nocną wypłaca się w pełnej wysokości, określonej w ust. (2) za służbę faktycznie pełnioną w nocy, natomiast za czas przerw podczas służby nocnej, przewidzianych obowiązującym podziałem służby, wypłaca się połowę wynagrodzenia.

(4) W podobny sposób, jak przerwy w służbie, wynagradzane są noclegi pracowników w lokalach urzędów, zaprowadzone dla bezpie-

czeństwa kasy, jeżeli pracownicy ci pełnią w dniu następnym po noclegu normalną służbę.

(5) Dodatek za służbę nocną nie przysługuje pracownikom zajętym w ambulansach i przy konwojowaniu poczty.

§ 3.

Dodatek za pracę w ambulansach i przy konwojowaniu poczty na kolejach.

(1) Pracownicy państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” otrzymują za czas służby w ambulansach i przy konwojowaniu poczty na kolejach oraz za czas pobytu poza zwykłym miejscem służbowym, spowodowanego tą służbą, specjalny dodatek.

(2) Czas podlegający wynagrodzeniu oblicza się od chwili wyznaczonej na rozpoczęcie pracy w ambulansie, wzgl. planowego wyjazdu konwoju do chwili planowego przyjazdu ambulansu wzgl. konwoju i wyładowania poczty.

Czas służby przedłużony wskutek opóźnienia pociągu podlega wynagrodzeniu, o ile przekracza jedną godzinę.

(3) Pracownik otrzymuje również dodatek za czas jazdy odbytej nieczynnie — celem objęcia służby ambulansowej lub konwojowej od pewnej stacji kolejowej lub celem powrotu do swego miejsca służbowego po ukończeniu takiej służby. Wysokość dodatku za ten czas zależy od charakteru służby, którą pracownik ma pełnić lub też, którą pełnił.

(4) Dodatek wynosi za godzinę:

- 1) dla pracowników umysłowych 40 gr,
- 2) dla pracowników w służbie niższej:
 - a) pełniących służbę w ambulansach 35 gr
 - b) konwojujących pocztę na kolejach 25 gr

Kierownikowi ambulansu zwiększa się wynagrodzenie o 5 gr za godzinę za cały czas podróży łącznie z wypoczynkiem poza miejscem służbowym.

(5) Dodatek wypłaca się z dołu 10, 20 i ostatniego dnia miesiąca.

W przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie pracownik może otrzymać zaliczkę przed rozpoczęciem jazdy.

(6) Dodatek określony w niniejszym paragrafie nie przysługuje pracownikowi, jeżeli czas służby wymienionej w ust. (1) nie przekracza 3 godzin przy jednej jeździe tam i z powrotem.

(7) Pracownik, który w czasie jazdy w jednym i drugim kierunku jest zajęty w różnym

charakterze, otrzymuje za całą jazdę należność, jaka przysługuje za czynności wyżej wynagradzane.

(8) Pracownik, który w czasie służby ambulansowej lub konwojowej zachorował, otrzymuje za czas pobytu poza zwykłym miejscem służbowym spowodowanego chorobą, stwierdzoną świadectwem lekarskim, diety na zasadach, przewidzianych przepisami o należnościach za czynności służbowe poza zwykłym miejscem służbowym. Diety te liczą się od chwili zachorowania. Oprócz diet otrzymuje pracownik zwrot kosztów podróży w myśl przepisów o należnościach za czynności służbowe poza zwykłym miejscem służbowym.

(9) Do pracowników podlegających postanowieniom § 3 nie mają zastosowania przepisy o należnościach za czynności służbowe poza zwykłym miejscem służbowym z wyjątkiem przypadku wymienionego w ust. (8).

§ 4.

Dodatek za konwój poczty na traktach.

(1) Pracownicy zatrudnieni przy konwojowaniu poczty na traktach otrzymują dodatek, jeżeli spowodowana tym konwojem nieobecność w zwykłym miejscu służbowym trwa nieprzerwanie dłużej niż 3 godziny.

(2) Czas nieobecności w zwykłym miejscu służbowym oblicza się na podstawie planu obiegu poczty.

(3) Czas nieobecności przedłużony podlega wynagrodzeniu, o ile przedłużenie nastąpiło z przyczyn uzasadnionych i przekracza jedną godzinę.

(4) Wynagrodzenie za konwój poczty wynosi 25 gr. za godzinę, przy czym czas do 30 minut włącznie nie uwzględnia się, czas zaś ponad 30 minut liczy się za całą godzinę.

(5) Do pracownika, który w czasie służby konwojowej zachorował, mają zastosowanie postanowienia ust. (8) § 3.

(6) Do pracowników, podlegających postanowieniom § 4, nie mają zastosowania przepisy o należnościach za czynności służbowe poza zwykłym miejscem służbowym z wyjątkiem przypadku wymienionego w ust. (5).

§ 5.

Dodatek za specjalność.

(1) Pracownicy zatrudnieni w służbie, wymagającej specjalnej wiedzy wzgl. umiejętności, otrzymują za jej wykonywanie dodatek według poniższej tabeli:

Poz.	Pracownicy	Rodzaj służby	Wysok. dodatku w zł mies.	
			dla prac. umysł.	dla prac. niższych
1	inżynierowie teletechnicy oraz inżynierowie radiotechnicy którzy ukończyli specjalne studia w zakresie prądów słabych.	tele i radiotechniczna	100	—
2	inżynierowie elektrycy i inżynierowie elektromechanicy	teletechniczna	100	—
3	inżynierowie mechanicy	techniczno-pocztowa	100	—
4	tele i radiotechnicy oraz tele i radiomonterzy	obsługa techniczna a) urządzeń central i łącznic automatycznych, b) urządzeń radiostacji nadawczych, odbiorczych i biura operacyjnego, c) urządzeń sygnałowych, elektrowni i instalacji sił i światła w urządzeniach pozaklasowych	45	30
5	" "	obsługa techniczna central między-miastowych (węzłowych, zbiorczych i końcowych) i stacji wzmacniakowych	30	20
6	" "	obsługa techniczna baterij akumulatorowych i siłowni central miejskich i stacji wzmacniakowych	20	15
7	" "	obsługa techniczna central telegraficznych z aparatami Juza, Bodo i dalekopisami	20	20
8	radiotelegrafiści	obsługa manipulacyjna aparatów radiokomunikacyjnych	45	—
9	telegrafiści	obsługa manipulacyjna aparatów Juza i Bodo	15	—
10	" "	obsługa manipulacyjna stukawek	10	—
11	technicy	techniczno-pocztowa oraz tele i radiotechniczna w Dyrekcji	20	—

(2) Prawo do dodatku za specjalność nabywają pracownicy wymienieni pod poz. 4—11 po upływie roku, licząc od dnia rozpoczęcia pełnienia przez nich specjalnej służby, i o ile posiadają dodatnie kwalifikacje, natomiast pracownicy wymienieni pod poz. 2 i 3 mogą otrzymać dodatek po co najmniej 3-letnim pełnieniu służby specjalnej i tylko na wniosek Dyrektora Okręgu.

(3) Dodatek za specjalność przysługuje

tylko za czas rzeczywistego pełnienia tej specjalnej służby, do której dodatek jest przywiązany.

(4) Jeżeli pracownik pełni służbę w miesiącu, w którym przysługuje mu dodatek za specjalność, mniej niż miesiąc — należy dodatek ten zmniejszyć, dzieląc przypadającą stawkę miesięczną przez 30 i mnożąc następnie przez ilość dni, w których pracownik był w służbie.

(5) Pracownik może pobierać tylko jeden dodatek za specjalność. W razie zbiegu tytułu do dwóch lub więcej dodatków za specjalność (np. obsługa techniczna centrali międzymiastowej i aparatów Juza) przysądza się dodatek wyższy.

§ 6.

Dodatek za służbę kasową.

(1) Pracownicy umysłowi zatrudnieni przy wpłatach i wypłatach: przekazowych i w obrocie Pocztovej Kasy Oszczędności, skarbnicy oraz pracownicy umysłowi i w służbie niższej zatrudnieni przy liczeniu pieniędzy w kasach głównych, otrzymują dodatki według niżej podanych norm:

a) pracownicy umysłowi:

Stawka	Urzędy	wysokość dodatku mies. w zł
I	pozaklasowe	15
II	I i II klasy	10
III	III i IV klasy	7

b) pracownicy w służbie niższej:

Stawka	Urzędy	wysokość dodatku mies. w zł
I	pozaklas. i I klas.	7
II	II i III klasy	5

(2) W sprawie wypłaty tego dodatku mają zastosowanie postanowienia ust. 3 — 4 § 5.

§ 7.

Dodatek za pracę w rozdzielniach.

(1) Pracownicy wykwalifikowani w służbie sortowniczej i zatrudnieni w rozdzielniach urzędów pocztowo - telekomunikacyjnych dzieleniem przesyłek otrzymują dodatek, jeżeli na jednego pracownika rozdzielni przypadnie przeciętnie miesięcznie co najmniej 15.000 przepracowanych przesyłek.

(2) Dodatek wynosi dla pracowników:

a) umysłowych 10 zł mies.

b) w służbie niższej . . . 7 zł mies.

(3) Dodatek przysługuje pracownikom zajęтым w rozdzielniach urzędów pozaklasowych, I i II klasy oraz urzędów dworcowych III klasy.

(4) W sprawie wypłaty dodatku mają zastosowanie postanowienia ust. 3 — 4 § 5.

§ 8.

Dodatek sezonowy.

(1) Pracownikom, pełniącym służbę w okresie wzmożonego ruchu pocztowo-telekomunikacyjnego w miejscowościach klimatycznych i uzdrowiskowych przysądza się dodatek sezonowy, w wysokości 10% posiadanego uposażenia zasadniczego według następującej tabeli:

Nazwa miejscowości klimatycznej lub uzdrowiskowej	Miesiące, w których przysługuje dodatek sezonowy
Anin	VI — X
Busko Zdrój	VI — IX
Bystra k. Białej	VI — IX
Bystra na Śląsku	VI — IX
Chabówka	VII — VIII
Chałupy	VII — VIII
Chłapowo	VII — VIII
Ciechocinek	V — X, XII
Delatyn	VII — VIII
Druskienniki	V — IX
Inowrocław	V — IX
Istebna	VI — IX, XII — II
Iwonicz	VI — IX
Jaremcze	VI — VIII
Jastrzębie Zdrój	VI — IX
Jastrzębia Góra	VI — VIII
Jaworze	VI — IX
Józefów	V — X
Karwia	VI — VIII
Kazimierz Dolny	V — IX
Kosów Huculski	VI — VIII
Krokowa	VII — VIII
Krościenko n. Dunajem	VII — VIII
Krynica	I — III, VI — IX, XII
Kuty	VI — IX
Morszyn	V — IX
Mszana Dolna	VII — VIII
Muszyna	VI — IX
Nałęczów Zdrój	V — IX
Otwock	V — X, XII
Piwniczna	VII — VIII
Poronin	VII — VIII
Puck	VI — VIII
Rabka	VI — IX
Rozewie	VII — VIII
Rymanów	VII — VIII
Rytro	VII — VIII
Skole	VII — VIII

Nazwa miejscowości klimatycznej lub uzdrowskiej	Miesiące, w których przysługuje dodatek sezonowy
Skolimów	V — X
Solec Zdrój	VII — VIII
Stąporków	V — IX
Szczawnica	VI — IX
Swarzewo	VII — VIII
Świder	V — X
Tatarów n. Prutem	VII — VIII
Truskawiec	V — IX
Ustroń	VI — IX
Wisła	VI — IX, XII — II
Wielka Wieś	VI — VIII
Worochta	VI — IX, XII — II
Zakopane	I—III, VI — IX, XII
Zaleszczyki	VI — X
Żarnowiec n. Pomorza	VII — VIII
Żegiestów Zdrój	V — IX
Żelistrzewo	VII — VIII

(2) W sprawie wypłaty tego dodatku mają zastosowanie zasady wymienione w ust. 3 — 4 § 5.

(3) Dodatek sezonowy nie przysługuje pracownikom delegowanym do miejscowości klimatycznych i uzdrowskich, pobierającym diety.

§ 9.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1938 roku.

Z dniem tym traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 29 stycznia 1934 r. w sprawie dodatków służbowych dla pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr 2, poz. 9), wraz z późniejszymi zmianami.

Minister Poczty i Telegrafów:

(—) E. Kaliński.

8.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA POCZTY I TELEGRAFÓW

z dnia 31 stycznia 1938 r.

o zmianie rozporządzenia Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 15 stycznia 1934 r. w sprawie opłat za mieszkania zajmowane przez pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” w budynkach państwowych, użytkowanych przez przedsiębiorstwo państwowe „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” oraz w budynkach prywatnych wynajętych lub administrowanych przez to przedsiębiorstwo.

Na podstawie § 15 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1934 r. o uposażeniu pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” (Dz. Ust. R. P. Nr 4, poz. 26) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 15 stycznia 1934 r. w sprawie opłat za mieszkania zajmowane przez pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” w budynkach państwowych użytkowanych przez przedsiębiorstwo państwowe „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”, oraz w budynkach prywatnych, wynajętych lub administrowanych przez to przedsiębiorstwo (Dz. Urz. M. P. i T. Nr 2, poz. 11) wprowadza się następujące zmiany:

1) Punkt 2 § 1 otrzymuje następujące brzmienie: „2) ze względu na uznaną przez władzę przełożoną potrzebę zajmowania przez pracownika mieszkania w danym budynku”.

2) W § 6 przy końcu dodaje się nowy ustęp o następującym brzmieniu: „W miejscowościach, w których ceny mieszkań są niższe od norm przewidzianych w niniejszym paragrafie może być pobierane komorne w wysokości niższej, obliczone według miejscowych cen mieszkań, stwierdzonych zaświadczeniem władzy samorządowej”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Poczty i Telegrafów:

(—) E. Kaliński.

ZARZĄDZENIA

9.

ZARZĄDZENIE MINISTRA POCZTY I TELEGRAFÓW

z dnia 31 stycznia 1938 r.

w sprawie zaliczek na wynagrodzenie pracowników kontraktowych państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“.

§ 1. (1) Pracownikom kontraktowym, z którymi zawarto umowy o pracę na czas nieokreślony, mogą być udzielane zaliczki na wynagrodzenie w wypadkach szczególnie zasługujących na uwzględnienie, na zasadach określonych w zarządzeniu Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 20 stycznia 1934 r. o zaliczkach na uposażenie pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ (Dz. Urz. M. P. i T. Nr 2, poz. 12 z 1934 r.) z tym jednakże zastrzeżeniem, że udzielenie zaliczki może nastąpić pod warunkiem zabezpieczenia jej hipotecznie, albo przez solidarne poręczenie dwóch wypłacalnych pracowników

państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ lub dwóch funkcjonariuszów państwowych stałych bądź prowizorycznych, którzy nabyli prawa emerytalne.

(2) Pracownicy kontraktowi-emeryci przed udzieleniem zaliczki winni złożyć deklarację, wyrażającą zgodę na potrącenie rat zaliczki również i z uposażenia emerytalnego.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Poczty i Telegrafów:

(—) E. Kaliński.

10.

Dodatki służbowe pracowników kontraktowych państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“.

1) Pracownikom kontraktowym, zatrudnionym w państwowym przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ należy wypłacać dodatki służbowe w wysokości i na zasadach przewidzianych dla pracowników, których stosunek służbowy ma charakter publiczno-prawny (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr 3 z roku 1938 poz. 7).

2) Zarządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 kwietnia 1938 r. Jednocześnie uchyla się zarządzenie w sprawie dodatków służbowych ogłoszone w Dz. Urz. Min. P. i T. Nr 5, poz. 28 z roku 1934.

Nr BP 101/I/38 z dnia 27.I. 1938 r.

Adres Administracji: MINISTERSTWO POCZTY I TELEGRAFÓW
Warszawa Warecka Nr 16, II p., pokój Nr 101, tel. 555-20, wewn. 143.

PRENUMERATA WYNOSI:

kwartalna 3 zł.

półroczna 6 zł.

roczna 12 zł.

Wpłaty za Dz. Urz. M. P. i T. należy skutecznie za pomocą przekazów rozrachunkowych.

Drukarnia Państwowa 96565.

Cena egz. 50 gr.